

28. Fra 19 Fiskere i Middelfart om, at der ingen hæmmende Baand lægges paa Fisternes frie og uhindrede Erhverv, men at det bliver som hidtil i Aarhundreder. (Indbragt i Folkethinget den 6te Marts 1885 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Bet h.)

Andragendet er saalydende:

„Paa et Søndag den 18de Januar d. A. afholdt Møde, der var særdeles talrigt besøgt af Fiskere, ikke blot fra de nærliggende fynske og jydskke Kyster, men ogsaa af Delegerede fra andre Egne af Landet — deriblandt fra Sjælland — vedtoges et nogle Dage senere til Indenrigsministeriet indsendt og med 431 Underkrifter forsynet Andragende. Af Andragendets Ordlyd have vi tilladt os at vedhæfte et Aftryk. Undertegnede Fiskere, som deltog i det foran omtalte Møde og fuldtud slutte os til Andragendet, tillade os herved — da vi paa vort underdanige Andragende til Ministeriet intetfomhelst Svar have modtaget — at bede det høje Folkething om at være os behjælpelig med, at der ingen hæmmende Baand lægges paa Fisternes frie og uhindrede Erhverv, men at det bliver som hidtil i Aarhundreder.“

Det ovenfor nævnte Andragende til Indenrigsministeriet er saalydende:

„Undertegnede Fiskere andrage om, at Indenrigsministeriet vil tilbagekalde sit under 10de November 1884 udstedte Cirkulære angaaende Mastestørrelsen i forskjellige Fiske-redskaber.

Ved Indenrigsministeriets Cirkulære af 10de November f. A. indskræmpes det Fiskerne at indrette Mastestørrelsen i alle de anvendte Garnredskaber efter de Skjelde, som ere bestemte i Lov om Fiskeriet i Limfjorden af 29de December 1857 §§ 2—4. Efter undertegnede Andrageres fuldeste Overbevisning vil Følgen af dette Cirkulære blive til stor Skade for det danske Fiskeri, og vi beklage derfor høilig, at det er fremkommet. Derfor disse Bestemmelser efter deres Ordlyd strengt skulle gennemføres, vil der paaføres det danske Saltvandsfiskeri udenfor Limfjorden en uoprettelig Skade, ikke blot derved, at saagodt som alle nuværende Fiskegarn: Ruser (ogsaa privilegerede Halestader), Baad, Bundgarn, Reiegarn osv. med et Slag maa kasseres, hvad der vil paaføre uformuende Fiskere meget store Tab, men ogsaa i Fremtiden vil skade Fiskeriet i høieste Grad, idet der paa mangfoldige Steder ikke vil kunne drives noget lønnende Fiskeri med Redskaber, der have saa store Master.

Cirkulæret er fremkaldt derved, at der endnu ingen Fiskerilov er vedtagen, og fordi den 29de April 1880 affagt Høiesteretsdom, der støttede sig til Bestemmelserne i Danske Lov 5—10—45, har antydet disse Bestemmelseres Gyldighed; men idet vi ærbødigt tillade os at bemærke, at denne Dom alene angik Halven i et Hale-Drivbaad, og derhos fremsatte den noget tvævende Begrundelse, at Bestemmelserne i Dansk Lov 5—10—45 nærmest maatte forstaaes som gjældende al Garnbinding overalt i Riget, saaledes maa vi tillade os at tilføie, at, efter vor Mening, grunder denne Dom sig paa, at Sagen har været mangelfuld oplyst. Det er nemlig bitterligt, at Saltvandsfiskeriet udenfor Limfjorden i Aarhundreder ikke har været paalagt bestemte Regler for Mastestørrelsen, af hvilken Grund Fiskeriet ved de forskjellige Kyster har udviklet sig efter de meget forskjellige stedlige Forhold, som den praktiske Fiskergjerning har lært dens Udøvere. Forskjelligt Fiskevand kræver forskjelligt Fiskeredskab, og derfor kan Bestemmelser, der ere givne for Limfjorden, aldrig komme til at passe for alle Forhold.

Nu vide vi vel, at der fra Enkeltes Side gjøres gjældende, at den hidtil i det praktiske Fiskeri anvendte Mastestørrelse vil skade eller endog ødelægge Fiskeriet, men herimod maa vi, som praktiske Fiskere og som Kjendere af Forholdene, saaledes som de ere, paa det Bestemteste erklære, at Fiskeriet Aar for Aar har vundet sig at give større Udbytte.